

**Kgl. Gymnastiska
Centralinstitutet**
och den
Gymnastiska utbildningen

Ett förslag till omorganisation
■ af Gymnastikdirektör ■
Theodor Bergqvist
cand. med. vid kgl. universitetet
■ i München ■

BERGQVIST

WELLCOME INSTITUTE LIBRARY	
Coll.	welM0mec
Coll.	pam
No.	QT 255
	1910
	B 51 K

22500894299

Kgl.
Gymnastiska Centralinstitutet
och den
gymnastiska utbildningen.
training

Ett förslag till omorganisation
af
Gymnastikdirektör Theodor Bergqvist
cand. med.
vid kgl. universitetet i München

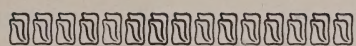

ooo 1910 ooo

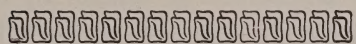
Buchdruckerei und Verlagsanstalt Wörishofen.

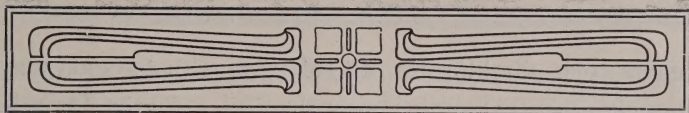

303850
Cyrex 66.

Till alla vänner af vår store
PEHR HENRIK LINGS
lifsgärning

Från många håll uppmanad att offentligen framlägga mina åsikter i vår brännande fråga för dagen — Kgl. Gymnastiska Centralinstitutets och den gymnastiska utbildningens omorganisation — har jag på grund af flera orsaker länge tvekat att efterkomma denna uppmaning. Af arbete och mina medicinska studier vid universitetet i München förhindrad att besöka Svenska Sjukgymnastiksällskapet Lings kongress i Berlin förlorade jag ett gynnsamt tillfälle att deltaga i diskussionen öfver ofvannämnda fråga, som där lifligt debatterades på initiativ af sällskapets vice ordförande, Gymnastikdirektören Allan Broman i London. Emellertid har nu frågan inträdt i ett akutare stadium, sedan Kgl Maj:t tillsatt en omorganisationskommitté för Kgl. Gymnastiska Centralinstitutet och den gymnastiska utbildningen. På grund häraf har jag beslutat att framlägga mitt förslag till omorganisationen i fråga, som jag länge begrundat.

Jag är lifligt öfvertygad om, att mitt förslag skall röna starkt motstånd på många håll, ja kanske af vissa personer förlöjligas. Emellertid har detta mitt förslag mönat under långåriga studier i facket. I egenskap af t. f. gymnastiklärare vid folkskola, lägre och högre allmänt läroverk, flickskola, seminarium och universitet, dels ock som militär, medicinare och framför allt som

ledare och direktör för ett af våra största sjukgymnastiska institut samt i egenskap af redaktör för tidskriften Svenska Gymnastiken i In- och Utlandet som ock genom studieresor i Tyskland, Frankrike, England, Belgien, Österrike-Ungarn och Schweiz har jag haft många och rika tillfällen att sätta mig in i de gymnastiska frågorna. Såsom utgifvare af ofvannämnda tidskrift och Svenska Gymnastiktidningen har jag vid många tillfällen framhållit nödvändigheten af förändringar i den gymnastiska utbildningen. Under umgänget med vår vördade nestor, Geheimerådet Johan Oldevig i Dresden, hafva mina åsikter genom hans rika erfarenhet i hög grad blifvit stärkta, och bland de många värdefulla lärdomar jag fått af honom hör också den, att sjukgymnasten behöfver mycket ökade och mera gedigna kunskaper, därest han till egen och sina medmänniskors tillfredsställelse skall kunna sköta sitt ansvarsfulla kall.

Under påpekandet af reformer och omändringar vid Kgl. Gymnastiska Centralinstitutet har jag städs framhållit lättheten att rifva ner och svårigheten att bygga upp eller rättare sagdt att sätta något verkligt bättre nytt i det gamla bepröfvades ställe. Huru många obefogade och orättvisa anmärkningar hafva ej varit synliga i dagspressen under det sista decenniet öfver G. C. I. och dess lärarekår. Åtskilliga torde väl få anses väl befogade, men kvarstå dock helt nakna, då ingen af anmärkarna gjort sig mödan att utarbета en fullständig plan eller ett förslag till felens botande.

I detta sammanhang vill jag omnämna mina förut publicerade förslag till ökande af de redan i praktiken verksamma gymnasternas kunskaper: *Lingianum* och

~~~~~

demonstrationskurserna i München (Se Tid-
skriften Svenska Gymnastiken i In- och Utlandet 1907
sid. 118, 1909 sid. 344) hvilka senare årligen komma att
anordnas af Svenska Sjukgymnastiksällskapet Ling

• • •

Under tiden spridas Lings geniala idéer jordklotet
runt, universitet för fysisk uppfostran uppstå utanför
Sverige med Kgl. Gymnastiska Centralinstitutet som
förebild, men lämpade efter nutidens fordringar. Lings
lifsverk omhändertages, vårdas och utvecklas af främ-
mande nationer, under det att den svenska gymnastiken
utgör ett tvistefrö hemma och på vissa håll motarbetas
af egna landsmän. Och dock framhålles i våra dagar
från alla håll den fysiska uppfostrans stora betydelse
för vårt moderna kulturlif. Så synes man dock ändt-
ligen äfven i Lings eget fosterland på allvar vilja taga
saken om hand, och Kgl. Maj:t har utsett en omorgani-
sationskommitté. För min del saknar jag bland kommit-
téns ledamöter namnen på våra erfarnaste och mest
bepröfvade gymnaster, jag vill endast i förbigående
nämna namnen Törngren, Oldevig och Nor-
lander. Äfven borde väl en af kgl. öfverstyrelsens för
statens allmänna läroverk ledamöter hafva tillkallats.
Mig synes här regeringen ej hafva lyckligt hämtat sina
informationer.

Må nu kommitténs sammansättning vara huru
som helst, blott dess medlemmar äro öfvertygade om
värdet af enheten, som ock är storheten i den
Lingska skapelsen. Kgl. Gymnastiska Centralinstitutets
grundval lades fast och säker af dess skapare redan
år 1813 och har nu snart under ett sekel varit enings-
punkten för vår gymnastiks alla grenar. Denna enhet

-----

måste bevaras — detta är en rent svensk skapelse, ett dyrbart testamente från en bland vårt lands största söner och kräver ett vördnadsfullt och kärleksrikt handhafvande.

• • •

Hvad nu frågan angående Kgl. Gymnastiska Centralinstitutets förvandling till universitet eller högskola beträffar, så är ju det endast en fråga på papperet, och anser jag denna sak så själfklar, att någon diskussion häröfver är onödig. Har ej den Lingska vetenskapen gifvit vårt fosterland oerhörda kulturella förmåner och gjort det svenska namnet lika äradt och känt som våra universitet? För visso är denna institutions förvandling till högskola redan "un fait accompli" inför utlandet. Mitt förslag förutsätter, att Kgl. Gymnastiska Centralinstitutet är en statens högskola, omfattande gymnastikens alla grenar, som förser landet med dess gymnastiklärare- och sjukgymnastkrafter eller med andra ord är hufvudsätet för den högsta gymnastiska utbildningen i landet.

• • •

För mitt förslags genomförande fordras naturligtvis en mängd reformer och förändringar, hvilka jag i korthet här vill sammanställa och begrunda.

I. De privata gymnastikutbildningsanstalterna.

Jag har så ofta varit i tillfälle att beröra detta egendomliga förhållande, hvars motstycke ej torde finnas i något annat civiliseradt land. Att privata anstalter lämnas samma rätt som statens egen högskola finner jag oförklarligt, så mycket mera som denna högskola

är så inrättad eller rättare sagdt kan så inrättas, att den kan utbilda mera än tillräckligt antal gymnaster för landets behof både hvad gymnastiklärare- och sjukgymnaster beträffar.

Gymnastbanan är redan så öfverfylld, att hundratals gymnaster gå utan lönande arbete. Under de sex år jag varit mina kolleger behjälplig med anskaffande af platser, har jag haft rika tillfällen att skärsåda dessa missförhållanden, som tyvärr årligen växa. Tillståndet hemma i Sverige är redan sådant, att en verkligt duglig gymnast ej kan lefva och lifnära sig och sin familj enbart med sitt gymnastiska arbete för såvidt han önskar upprätthålla den sociala ställning, som med rätta tillkommer hans ansvarsfulla kall, undantag finnas — fast få — nulla regula sine exceptione.

Gymnastiklärarnas och lärarinnornas löner äro sådana, att de tvinga innehafvarna att sysselsätta sig med helt andra saker än deras hufvudfack.

Närmaste följden af dessa missförhållanden är, att en del af vårt lands bästa krafter undandragas fäderneslandet och söka en bättre utkomst i främmande land.

Trots dessa verkligt sorgliga missförhållanden, som mera än någonting annat enligt min mening skada vår gymnastik och dess anseende samt hota dess existens, utbildas i Sverige — lågt beräknadt — öfver tvåhundra gymnaster årligen däraf ungefär halfva antalet från de af staten koncessionerade skolorna, under det att vi ej behöfva hälften.

Hittills hafva många landsmän och landsmäninnor inom vårt fack funnit sin utkomst i utlandet visserligen direkt till fördel för den svenska gymnastiken och dess utbredande, men indirekt till stor skada för vårt

-----

eget land, som härigenom beröfvats mången af sina bästa krafter. Emellertid har man nu fått ögonen öppna äfven i utlandet, och på många platser utbildas det egna landets söner och döttrar till gymnaster, hvilket ju är alldeles riktigt. Flertalet af de utlänningar, som erhållit sin kostnadsfria undervisning vid den svenska gymnastikskolan — motstycke finnes nog ej — organisera numera hvar och en i sitt land utbildningsanstalter för svensk gymnastik och för en på densamma byggd fysisk uppfostran, där inom ett fåtal år det svenska namnet ej mera nämnes.

När nu utlandets behof af gymnaster på ofvan angifna sätt blifvit fylldt, hvarit skola då våra unga svenska gymnaster taga vägen? Antingen uppstår ett "massiererei" med alla möjliga biförtjänster såsom här i Tyskland, eller är det gymnastiska proletariatet färdigt.

Nej, skall vår nationellt svenska gymnastik räddas från undergång, dess utveckling tryggas och det stora anseende, som den med rätta åtnjuter i alla civiliserade länder bibehållas och förstoras, så måste genomgripande reformer vidtagas och gymnasternas utbildning göras gedignare och omsorgsfullare i alla afseenden och framför allt massproduktionen afskaffas. Gymnastycket är och blir i alla tider nödvändigt, då läkarna med sin väldiga och vidtomfattande vetenskap hvarken få tid att sysselsätta sig med gymnastik eller skaffa sig tillräckliga insikter och kunskaper i detta fack, som kräfver sin man helt och fullt. Vår svenska gymnastik har vuxit sig stor och stark genom icke-läkares arbete; dess utveckling försiggår ännu på samma sätt. Skaffa därför en gymnastklass, som, utrustad med högre och större utbildning än hittills, sättes i stånd att själfständigt arbeta i veten-

skapens och den lidande mänsklighetens intresse.

Skola nu dessa planer kunna realiseras och Kgl. Gymnastiska Centralinstitutets omorganisation verkställas, så måste först räkningen uppgöras med de privata anstalterna. Önskligt vore, att gymnastutbildningen helt och hållet undandrogenes den privata geschäftslustan.

Vid denna frågas behandling uppstå tre alternativ:

1. Antingen blir all gymnastisk utbildning statsmonopol och försiggår vid statens gymnastiska högskola.

2. Eller bibehålles de båda koncessionerade gymnastutbildningsanstalterna, så måste på dem ställas betydligt större fordringar och kontroll. Exempelvis måste dess lärare aflägga samma kunskapsprof och uppfylla samma kompetensvillkor som lärarna vid statens högskola, samma undervisningsplan och läroböcker följas.

Hvarje opartisk, rättänkande människa måste väl dock erkänna det vara en billig och rättvis fordran, att lärarna vid ett privat institut, som har samma rättighet som statens egen skola, skaffa sig samma kompetens, som dess lärare. Här måste alla lärare — äfven extralärarna — vara gymnastikdirektörer, vid de privata instituten fasthållas ej denna princip. För att bli lärare, öfverlärare eller föreståndare vid Kongl. Gymnastiska Centralinstitutet fordras af de sökande så stora meriter, som högst få inom facket äga, under det att vid de privata instituten egaren gör sig själf till föreståndare och helt ogeneradt utser lärare och öfverlärare efter behag utan att offentligen bevisa sin och dessas kompetens. Dessutom bedrifves det ofoget vid privata koncessionerade institut att "extra" elever antagas, och utbildas, hvilka ej uppfyllt fordringarna för inträde

vid statens skola. Dessa kunna ju visserligen ej erhålla medicinalstyrelsens legitimation, men konsekvenserna göra sig själfva.

3. Det finnes ännu ett alternativ — måhända det rättvisaste af alla. Alla privata institut utan undantag, som lämna en tillräcklig garanti, erhålla samma utbildningsrätt och alla deras elever aflägga sin examen och slutpröfning vid statens högskola, hvilken ensam utfärdar fullmakterna.

• • •

Jag öfvergår nu till mitt förslag för Kgl. Gymnastiska Centralinstitutets och den gymnastiska utbildningens organisation i den fasta förhoppningen att de svenska gymnasternas utbildning i likhet med läkarnas, veterinärernas och tandläkarnas blir ett statsmonopol och föresiggår vid ett universitet för fysisk uppfostran benämndt

Kgl. Gymnastiska Centralinstitutet-Lingianum.

Institutet blir en fullt civil institution likställd med landets öfriga universitet och högskolor samt styres och förvaltas på samma sätt som dessa under ledning af en rektor.

Den gymnastiska högskolan förses med fullt moderna förstklassiga lokaler och förlägges på en fri öppen plats med tillgång till goda lek- och idrottsplatser m. m. Till nybyggnaden finnes ju redan flera förslag och ritningar; att här närmare ingå på någon detaljerad beskrifning häraf måste jag afstå ifrån, men i en kommande uppsats vill jag återkomma hertill. Så mycket anser jag mig dock i förbigående böra framhålla att lika viktigt som gymnastiksalarna anser jag det gymnastiska labora-

toriet, som måste förse med alla erforderliga apparater och maskiner för ett vetenskapligt studium och analysering af de gymnastiska medlen. I detta afseende får ingalunda sparas; laboratoriet måste vara försedt med alla de moderna vetenskapliga apparaterna från de enklaste krumcirklar, torakometrar, spirometrar m. m. ända till Röntgen-projektions- och kinematografapparater. Likaledes bibehåller Lingianum sin rätt till erhållande af visst antal lik och döda djur för experimental-gymnastiska forskningar.

• • •

Vid Lingianum utbildas gymnastiklärare och lärarinnor för landets elementarläroverk, flickskolor, seminarier, universitet, arméfördelningarnas och flottans gymnastik- och fäktskolor samt sjukgymnaster.

Vid högskolan inrättas tvänne treåriga parallellkurser: 1. det högre gymnastiska seminariet, 2. den sjukgymnastiska kursen.

Det högre gymnastiska seminariet.

För inträde i detsamma fordras af man som kvinna att hafva aflagt godkänd mogenhetsexamen på reala linien, att kunna uppvisa läkarebetyg öfver en frisk och stark kroppskonstitution, att vara fullt simkunnig samt af de manliga sökandena att hafva aflagt reserv-officersexamen — detta senare för att kunna leda skjutöfningarna vid statens läroverk samt att kunna kommenderas som lärare vid de militära gymnastik- och fäktskolorna.

Undervisningen vid det högre gymnastiska seminariet omfattar följande teoretiska ämnen och praktiska öfningar:

1. Teoretiska ämnen:

Allmän gymnastisk historia och litteratur.

Pedagogisk gymnastik, fäktlära, (för kvinnor valfri) terminologi och redskapslära samt svenska gymnastikens historia.

Estetisk gymnastik (plastik, rytmik och dans), talgymnastik (kommenderingslära).

Rörelselära och analys.

Sjukgymnastik (mindre kurs).

Lek och idrott.

Anatomi, nuvarande kurs ökad med en särskild kurs i topografisk anatomi.

Histologi.

Fysiologisk kemi och fysik (mindre kurs)

Patologi (mindre kurs i de allmännast förekommande skolsjukdomarna).

Hygien och förbandslära.

Pedagogik och metodik.

Filosofi (mindre kurs, omfattande hufvudsakligen antropologi och psykologi).

Kalligrafi (valfritt).

2. Praktiska öfningar.

Pedagogisk gymnastik, fäktning (för kvinnor valfri) simning och lifräddning.

Undervisnings meddelande och instruktioner i dito.

Lekar och idrott (högre kurs).

Estetisk gymnastik (plastik, rytmik och dans), talgymnastik (kommenderingslära).

Rörelsefysiologi, analys med praktiska öfningar i sfygmografens, sfygmomanometerns, ergografens, spirometerns och vågens användande etc. etc., antropometri samt mikroskopiska och makroskopiska undersökningar.

Gymnastiska uppsatser, receptskrifning och föredrag.

Seminariekursens elever tjänstgöra tredje året vid samtliga Stockholms skolor, hvars gymnastiska undervisning de leda under öfverinseende af de ordinarie gymnastiklärarna.

Efter godkänd teoretisk och praktisk examen måste hvarje elev offentligt inför *Lingianums* lärarekollegium försvara en af honom själf författad vetenskaplig pedagogiskt-gymnastisk afhandling. Efter erhållen approbation promoveras han till doktor i fysisk uppfostran = Dr. Fys. samt eger rätt att söka gymnastiklärarebefattning vid samtliga landets skolor utan undantag.

Den sjukgymnastiska kursen.

För inträde i densamma fordras af man som kvinna att hafva aflagt godkänd mogenhetsexamen på reala linien, att vara inskrifven vid medicinsk fakultet och där hafva genomgått för läkare föreskrifven teoretisk och praktisk kurs i anatomi, histologi, fysiologi och fysiologisk kemi samt dessutom att kunna uppvisa läkarebetyg öfver en stark och frisk kroppskonstitution. Den sjukgymnastiska kursen omfattar följande teoretiska ämnen och praktiska öfningar:

1. Teoretiska ämnen.

Allmän gymnastisk historia och litteratur (gemensamt med seminariekursen).

Pedagogisk gymnastik, (fäktlära och redskapslära valfria) terminologi (gemensamt med seminariekursen).

Rörelselära och analys d: o.

Estetisk gymnastik (plastik, rytmik och dans), talgymnastik (valfria). d: o.

Sjukgymnastik, större kurs (hela mekanoterapien och dess historia utan undantag t ex. massage, mek. gymnastik, ortopedisk gymnastik, vibrationsterapi, Thure-Brandts behandling).

Allmän hygien (gemensamt med seminariekursen)

Patologi (för läkare föreskrifven kurs).

Kirurgi (mindre kurs).

Gynekologi (särskild kurs med afseende på den Thure-Brandtska behandlingen).

Bakteriologi (för läkare föreskrifven kurs).

Diagnostik " " " "

Rörelsefysiologi och analys (gemensamt med seminariekursen)

Allmän medicinsk historia (mindre kurs).

De öfriga fysikaliska behandlingsmetoderna (mindre kurs).

2. Praktiska öfningar.

Pedagogisk gymnastik (fäktning och simning etc. valfria).

Sjukgymnastikens och hela mekanoterapiens praktiska utöfning.

Rörelsefysiologi och analys med samma praktiska öfningar som seminariekursen.

Fysikaliska undersökningsmetoder och hithörande kliniska öfningar i diagnostik (för läkare föreskrifven kurs).

Kemiska undersökningsmetoder (mindre kurs).

Medicinskt-gymnastiska uppsatser, receptskrifning, föredrag och sjukdomsberättelser.

Efter genomgången treårig kurs vid Lingianum måste hvarje elev under ett år tjänstgöra som assistent i mekanoterapi vid större allmänt sjukhus och under denna tid själfständigt utarbета en medicinsk-gymnastisk afhandling, som offentligen försvaras inför medicinsk fakultet. Efter erhållen approbation promoveras han till doktor i medicinsk gymnastik = Dr. Med gymn. och eger rätt att fullständigt på egen hand behandla sjuka med sjukgymnastik, att söka gymnastik-läkarebefattningar vid samtliga landets skolor samt assistent-(=underläkare) befattning i mekanoterapi vid sjukhus.

Mitt förslag förutsätter, att undervisningen i alla gymnastiska ämnen förläggas till Lingianum, i de medicinska till Karolinska institutet, i pedagogik och metodik till högre lärarinneseminariet och i filosofi till Stockholms högskola.

Härigenom får hvarje ämne sin rätta belysning och behandling och den nya gymnastiska utbildningen kommer dessutom ej att förorsaka staten några större kostnader, då dels en del platser vid det nuvarande Gymnastiska Centralinstitutet kunna indragas och dels en del nya inkomster tillfalla staten.

Jag tillåter mig i detta sammanhang framkasta frågan: Har ett så fattigt land som vårt verkligen råd och rättighet att lämna den gymnastiska undervisningen kostnadsfri vid sin egen högskola, då den koncessionerar institut, som endast genom elevernas afgifter bringa sin egare en stor ekonomisk och personlig vinst?

I Sverige utbildas årligen i genomsnitt vid Kgl. Gymnastiska Centralinstitutet och de båda likställda instituten 110 gymnastikdirektörer, af dessa ger staten kostnadsfri undervisning åt hälften, de privata instituten utbilda de öfriga och erhålla för denna utbildning lågt beräknadt 90 000 kronor.

Tager nu staten hela denna utbildning om hand och beräknas för hvarje elev ett i allt 1500 kronor, så tillföres statskassan en årlig inkomst på rundt 165,000 kronor, och vi få på samma gång en enhetligt ordnad gymnastutbildning.

• • •

Mitt förslag framkallar flera andra ganska betydande och genomgripande reformer, bland hvilka jag särskildt vill påpeka följande:

1. Folkskolorna och seminarierna.

För vinnande af kompetenta lärare i fysisk uppfostran för massan af vårt svenska folk — en hittills mycket styfmoderligt behandlad fråga — inrättas i hvarje stad, där folkskoleseminarium finnes en ettårig kurs för skolelärare- och lärarinnor under ledning af från det gymnastiska universitetet utexaminerade doktorer i fysisk uppfostran. För rätt till deltagande i denna kurs fordras att hafva aflagt folkskolelärare- eller lärarinneexamen.

I Sverige finnes enligt senaste statistiska uppgifter 12252 fasta folkskolor, af dessa hafva knappt tredjedelen den enklaste gymnastikinredning; öfver 600 000 svenska barn undervisas årligen vid våra folkskolor, och ett fåtal häraf få åtnjuta fördelarna af en rationell fysisk uppfostran — hufvudsakligen representerad af gymnastik och idrott — endast beroende på bristande lokaler

och kompetenta lärarekrafter, under det att elementarläroverken och flickskolorna bereda alla sina elever dessa fördelar.

Under tiden koncessioneras i vårt land idrottslotteri o. dyl., där hundratusende kronor inflyta för att användas till byggande af Stadion och förberedelser till de olympiska spelen endast för att briljera inför utländingen och öka sportfanatismen och fåfängan. De medel, som härför användas, vore mer än tillräckliga för anskaffande af de enklaste och nödvändigaste gymnastik- och lekredskap vid samtliga Sveriges folkskolor.

2. Elementarläroverken och flickskolorna.

Vid dessa undervisningsanstalter hafva under årtal underhållits verkliga svältlöner för dess gymnastiklärare och lärarinnor, och att dessa missförhållanden så länge kunnat bäras utan klagomål och utan gemensam opposition inom kåren kan endast förklaras däraf, att gymnastikläraren eller lärarinnan måst söka sin utkomst på annat håll till stort förfång för den fysiska uppfostrans vård vid ofvannämnda läroverk.

Då emellertid dessa missförhållanden gifvit uppslag till åtskilliga petitioner om förbättrade förhållanden — vid vissa samskolor äro gymnastiklärarebefattningarna sedan flera år ledigförklarade, utan att någon ansökan inkommit från kompetent person — våga vi väl hoppas att allmänna meningen och framförallt våra folkrepresentanter äro villiga att bidra till undanskaffandet af dessa verkliga missförhållanden.

Anställa vi en jämförelse mellan ämneslärarna, och den fysiska uppfostrans representater vid ett och samma läroverk så finna vi en proportion som är mera än beklaglig. Öfverallt i alla civiliserade länder erkännes

en rationell fysisk uppfostrans eminenta betydelse för nationens utveckling och produktiva förmåga, under det att hos oss ännu förefinnes en beklaglig passivitet.

En reform på detta område bör hälsas välkommen af alla för vårt folks framtid verkligt intresserade män och kvinnor.

Mitt förslag fordrar att vid hvarje statens läroverk med ett lärjungeantal intill 200 inrättas en adjunktsbefattning i fysisk uppfostran, vid hvarje läroverk, som har öfver 200 lärjungar, en adjunkts- och en lektorsbeställning för fysisk uppfostran. Dessa lärare hafva samma skyldigheter och löneförmåner som läroverkets öfriga adjunkter och lektorer. Gymnastikläraren har dessutom skyldighet att undervisa i allmän hygien och målskjutning samt rätt att leda undervisning i välskrifning — därest han innehar kompetens därtill.

Därigenom att gymnastiklärarna öfvertaga undervisningen i målskjutning vid statens allmänna läroverk — i egenskap af reservofficerare — inbesparas åtskilliga utgifter genom nuvarande militärkommenderingarna och undvikes på detta sätt det ständiga ombytet af lärare, hvilket dessutom är en ren pedagogisk vinst.

3. I läroverksöfverstyrelsen insättes ett gymnastikråd med samma rättigheter, förmåner och skyldigheter som de öfriga läroverksråden. Han är gymnastikinspektör för landets elementarläroverk, flickskolor, universitet seminarier och statens ettåriga gymnastikkurs samt är föredragande inför läroverksöfverstyrelsen och har säte och stämma i Lingianums lärarekollegium. Han måste var doktor i fysisk uppfostran.

3. De militära gymnastik- och fäktskolorna.

Vid hvarje arméfördelning äfvensom flottan inrättas

en I-årig gymnastik- och fäktskola, som har till uppgift att utbilda de för arméen och flottan nödvändiga lärare-krafterna i fysisk uppfostran — gymnastik, fäktning, idrott, hygien etc. — Lärarna vid denna skola få sin utbildning vid Kgl. Gymnastiska Centralinstitutet och äro officerare eller reservofficerare samt aflägga examen i likhet med doktorerna i fysisk uppfostran.

Hvarje arméfördelning tilldelas ett statsstipendium för fysisk uppfostran, som sökes af dess officerare och på arméfördelningschefens förslag årligen utdelas åt en för fysisk uppfostran intresserad officer eller reservofficer, för genomgående af statens gymnastiska högskola. Till arméens gymnastik- och fäktskolor kommenderas årligen ett visst antal underofficersvolontärer, som under året aflagt underofficersexamen; dessa utbildas till instruktörer i gymnastik och fäktning.

4. Sjukgymnastiken vid sjukhusen.

Vid hvarje allmänt sjukhus inrättas en assistent (=underläkare) befattning i mekanoterapi. Denna assistent skall var Dr. med. gymn. och på öfverläkarens förordnande leda den mekanoterapeutiska behandlingen vid sjukhuset. Han skall dessutom undervisa sjuksköterskor och sjukskötare i massagebehandlingens teknik, hvilka sedermera under hans ledning och på hans förordnande utföra den enklare massagebehandlingen.

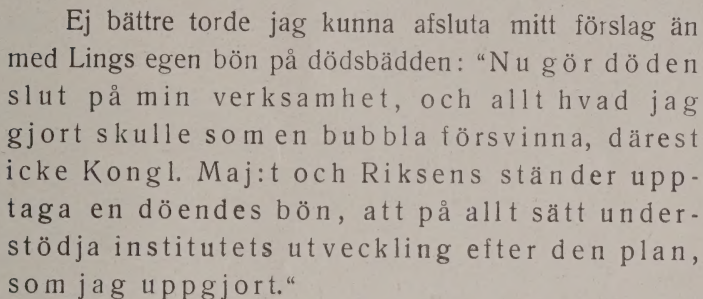
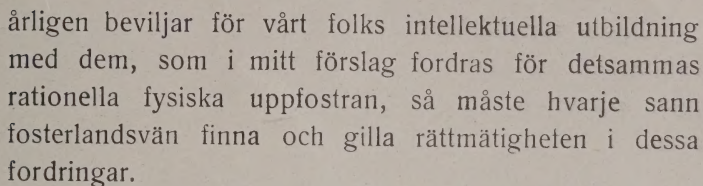
Omorganisationen borde vara genomförd år 1920 och påbörjas i mån som den nu åt de privata instituten gifna koncessionen upphör. Huru öfvergångstiden och därmed sammanhängande frågor böra ordnas utgör ett ett förslag för sig.

Helt naturligt måste mitt förslag utarbetas i alla dess detaljer, hvilket jag förutsett och kommer att göra, därest detsamma finner välvilligt mottagande hos höga vederbörande och hos vännerna af denna frågas ordnande till nytta och välsignelse för hela vår nation. Jag har här framlagt mina privata åsikter och reflexioner, hvilket ju är hvars och ens fulla rättighet samt uppdragit de yttre grundlinierna för en omorganisation af Kgl. Gymnastiska Centralinstitutet.

Skulle mitt enkla inlägg i frågan kunna bli mitt fosterland och den Lingska vetenskapen till nytta och gagn är ändamålet med detta mitt arbete vunnit, och jag har endast fullgjort en liten ringa del af min stora tacksamhetsplikt mot det land och den institution, som skänkt mig min gymnastiska utbildning. Då mitt förslag ej besjålas af några som helst personliga motiv utan endast af rent intresse för saken, hoppas jag, att detsamma underställes en opartisk och välvillig kritik äfven af dem, som direkt af densamma få en ekonomisk förlust — de privata gymnastikutbildningsanstalterna.

Sitt slutliga afgörande kommer väl ändå denna för Sveriges land och folk så ytterst viktiga och betydelsefulla fråga att få inom riksdagens båda kamrar. Frågans vikt och betydelse måste förvisso uppskattas af hvarje sann och verklig fosterlandsvän. Vårt lands ledande och beslutande män veta helt säkert hvilken roll en ordnad rationell fysisk uppfostran — vårt folks kroppsliga rykt och ans — spelar för hela nationens framtida lycka, dess arbetskraft och arbetsduglighet. En rationellt ordnad fysisk uppfostran torde vara en nationalrikedom af oskattbart värde.

Jämföras de summor, som den svenska riksdagen

Upprättandet af ett gymnastiskt universitet i rent Lingsk anda och efter den af honom uppgjorda planen är ett det vackraste minnesmärke, som det svenska folket kan resa åt en bland sina mest förtjänta medborgare.

